

Korai könyvkiadói kötések

A könyvnyomtatás első évszázadában a könyvek általában kötetlenül kerültek forgalomba, a kinyomtatott lapokat krúdákban árulták, későbbi tulajdonosuk köttette azokat be. Néhány nyomdász, könyvkereskedő (Peter Schöffer, Aldus Manutius, Anton Koberger) azonban nyomtatványainak egy részét már maga köttette be és így árulta azokat. Az ilyen köteteket nevezzük kiadói kötéseknek. Jellemzőjük a díszítést szolgáló bélyegzők egyezése mellett a kötéstáblák felső részén lévő, a mű tartalmára („Scda ps lire” – Secunda pars Lire ; „Epistole enee”) vonatkozó szövegrészek jelenléte. Ezeket a néhány szavas feliratokat lemezbe vésték, majd a fatáblát borító bőrre préselték. A feliratokat a nyomdász, könyvkiadó rendelte meg, így azok csak az általuk bekötetett darabokat jellemezték.

A korai kiadói kötések között nincs két egyforma kötés. A bélyegzőegyezések mutatják ugyan, hogy ugyanabban a műhelyben készültek, de a motívumok elhelyezése, még ha hasonló is a kompozíció, mindig eltérő egy kicsit.

A kiállított Koberger-féle kiadói kötések is hasonló elemeket (nyíllal átlótt szívek, griffek, rozetták, gótikus indák, gránátalmavirágok) ábrázoló egység- és lemezbélyegzőkkel díszítettek, de azokat más-más összeállításban tartalmazzák.

